

Israel, Australien og New Zealand). Belgien, Canada, Laos, Nederlandene, Portugal og Sydafrika afholdt sig fra at stemme.

Da plenarforsamlingens påbud i nævnte resolution ikke blev efterkommet, fremsatte Canada i et senere møde et sålydende resolutionsforslag:

„I betragtning af, at det er tvingende nødvendigt for at fremme efterlevelsen af den af plenarforsamlingen den 2. november 1956 vedtagne resolution, anmodes generalsekretæren om som hastesag inden 48 timer at fremkomme med et forslag, hvorefter der med de interesserede landes samtykke oprettes en international beredskabsstyrke under FN til at sikre og overvåge fjendtlighedernes ophør i overensstemmelse med bestemmelserne i den ovennævnte resolution.“

Det canadiske forslag blev den 4. november vedtaget med 57 stemmer, heriblandt de fem nordiske landes, ingen stemte imod, medens 19 afholdt sig fra at stemme.

Efter at generalsekretæren i overensstemmelse med resolutionen havde afgivet en beretning, om hvis nøjagtige indhold regeringen endnu ikke har modtaget underretning, fremsatte Canada, Colombia og Norge den 4. november i plenarforsamlingen et sålydende fælles resolutionsforslag:

„Plenarforsamlingen,

som ved sin resolution af 4. november 1956 har anmodet generalsekretæren om at fremlægge et forslag om en international beredskabsstyrke under FN i det anførte øjemed og

som med tilfredshed har taget generalsekretærens beretning om forslaget til efterretning og

med særlig henvisning til nævnte beretnings afsnit 4

1. opretter en FN-kommando for en international beredskabsstyrke til at sikre og overvåge fjendtlighedernes ophør i overensstemmelse med samtlige de i plenarforsamlingsresolutionen af 2. november 1956 anførte bestemmelser,

2. udnævner under hensyn til sagens hastende karakter stabschef Burns til chef for denne kommando,

3. bemyndiger chefen for kommandoen til straks fra observatørkorpset ved organisationen til overvågelse af våbenstilstanden at rekruttere et begrænset antal officerer, der skal være statsborgere i lande, som ikke har permanent sæde i Sikkerhedsrådet, og bemyndiger ham endvidere til i samråd med generalsekretæren at iværksætte rekrutteringen af det yderligere fornødne antal officerer direkte fra forskellige medlemsstater, som ikke har permanent sæde i Sikkerhedsrådet, samt

4. opfordrer generalsekretæren til at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være påkrævede til umiddelbar iværksættelse af de i denne resolution omhandlede skridt.“

3-magts-forslaget om oprettelsen af en kommando blev af plenarforsamlingen den 5. november vedtaget med 57 stemmer (incl. de nordiske landes) mod 0, medens 19 lande afholdt sig fra at stemme.

Den 5. november 1956 modtog regeringen gennem den danske delegerede ved De forenede Nationer en opfordring fra organisationens generalsekretær Dag Hammarskjöld, til på linie med en række andre medlemslande af De forenede Nationer, der samtidig blev spurgt, at stille militære styrker til rådighed for en beredskabsstyrke under De forenede Nationer.

Den 6. november 1956.